

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120451491
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120451491.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcov: 1/ T. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX, B. C., 2/ Mgr. I. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/X, B. C., 3/ I. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/X, B. C., žalobcovia 1/ až 3/ zastúpení splnomocneným zástupcom Mgr. Samuelom Dorociakom, advokátom so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 42 391 059, proti žalovanému: C. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX/XXX, B. C., zastúpenému splnomocneným zástupcom Alušic, s. r. o., so sídlom Madačová 1/A, Ružomberok, IČO: 50 648 420, o zaplatenie 20.000,- eur, o odvolaní žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 21C/22/2021-139 zo dňa 12. októbra 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku II. o trovách konania potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovaný má voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 21C/22/2021-139 zo dňa 12. 10. 2021 žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobcovia domáhali voči žalovanému zaplatenia sumy najskôr 25.000,- eur, následne sumy 20.000,- eur titulom bezdôvodného obohatenia. Nárok si žalobcovia uplatnili ako dedičia po C. J., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, na úkor ktorej sa mal žalovaný bezdôvodne obohatiť.

3. Súd žalobu žalobcov zamietol z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie, keď dedičské konanie po zomrelej C. J. nebolo zatiaľ právoplatne skončené a v prejednávacom spore, v ktorom sa uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia patriaceho ako pohľadávka do dedičstva po poručiťke, na strane žalobcov nevystupujú všetci potenciálne do úvahy prichádzajúci dedičia, nakoľko na strane žalobcov nevystupuje aj potenciálna dedička X. Y., rod. J., nar. XX. XX. XXXX.

4. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal voči žalobcom náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania, podali žalobcovia 1/ až 3/ z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhali jeho zmeny spočívajúcej v nepriznaní nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán konania.

6. Podľa žalobcov bola žaloba podaná dôvodne. Uviedli, že nemali inú možnosť ako podať žalobu v znení a rozsahu ako bola podaná, pričom poukázali na plynutie premlčacej doby vo vzťahu k uplatnenému nároku, v čase podania žaloby neskončené dedičské konanie po poručiťka C. J. a skutočnosť, že

potenciálna dedička X. Y. sa odmietla zúčastniť konania v procesnom postavení žalobkyne, keďže žalovaný je jej syn. Uviedli, že nemohli reálne čakať na skončenie dedičského konania po poručiteľke C. J., pretože by došlo k premlčaniu uplatneného nároku a stal by sa nevyhnutným. Preto si uplatnili nárok voči žalovanému v zmysle ust. § 538 Občianskeho zákonníka.

7. Vzhľadom na to, že uplatnený nárok je dôvodný a k žalobe pripojili všetky relevantné dôkazy za účelom jeho preukázania, existujú podľa nich dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Počítali s tým, že žalovaný v priebehu konania pristúpi k mimosúdnej dohode, nakoľko jeho správanie vo vzťahu k zosnulej C. J. bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi (nechal si previesť 20.000,- eur od duševne chorej starej matky, čím ju, resp. jej zákonných dedičov, obral o majetok). Poukázali tiež na to, že ešte pred smrťou C. J. bol podaný návrh na obmedzenie jej spôsobilosti na právne úkony, pričom v konaní bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd zakázal C. J. nakladať s finančnými prostriedkami nad sumu 100,- eur mesačne. Žalovaný zároveň v minulosti opakovane vylákal od C. J. peňažné a iné plnenie.

8. Vzhľadom na uvedené žalobcovia žiadali, aby súd aplikoval ust. § 257 C. s. p. a žiadnej zo strán konania náhradu trov konania nepriznal, majúc za to, že takéto rozhodnutie by prispelo k odstráneniu neprimeranej tvrdosti rozhodnutia s ohľadom na okolnosti prípadu.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s aplikáciou ust. § 257 C. s. p., majúc zato, že v prejednávanej spore nenastali okolnosti hodné osobitného zreteľa.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 C. s. p., § 357 písm. m/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Odvolanie žalobcov nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

12. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Podľa § 257 C. s. p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, civilnoprávne sporové konanie je ovládané jednak zásadou zodpovednosti za výsledok, podľa ktorej strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie svojho práva (§ 255 C. s. p.), jednak zodpovednosťou za zavinenie zastavenia konania, podľa ktorej strana, ktorá zaviniла zastavenie konania je povinná nahradiť trovy konania protistrane (§ 256 C. s. p.). Odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie predstavuje ust. § 257 C. s. p. Uvedené ustanovenie je zamerané, resp. plní úlohu na odstránenie tvrdosti pri náhrade trov konania, ak by sa pri tejto náhrade plne presadili vyššie uvedené zásady. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípade, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane strán konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Ust. § 257 C. s. p. neslúži k zmierňovaniu majetkových rozdielov medzi procesnými stranami, ale k riešeniu situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne hájil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy, obdržal náhradu nákladov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil.

15. Vychádzajúc z obsahu odvolania sa žalobcovia pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania domáhajú aplikácie ust. § 257 C. s. p., pričom dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu citovaného

ustanovenia vidia v podstate v povahe sporu, resp. v okolnostiach, pre ktoré boli nútení podať žalobu a podľa ich presvedčenia v dôvodnosti uplatneného nároku a v konaní žalovaného, ktorým sa mal na úkor ich právnej predchodkyne obohatiť, a v súvislosti s ktorým si uplatnili i nárok v prejednávanej spore. Odvolací súd v dôvodoch uvádzaných žalobcami však nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 C. s. p. a nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému.

16. V preskúmanom spore sa žalobcovia ako dedičia po C. J., rod. G., domáhali voči žalovanému zaplata sumy 20.000,- eur titulom bezdôvodného obohatenia, ktorého sa mal žalovaný dopustiť vo vzťahu k ich právnej predchodkyne. Okresný súd žalobu žalobcov zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, nakoľko účastníkmi konania neboli všetci dedičia po poručiťke. Z uvedeného dôvodu sa súd nezaoberal vecnou opodstatnenosťou žaloby. Samotné presvedčenie žalobcov o dôvodnosti ich žaloby, pokiaľ sa touto súd, vzhľadom na nedostatok vecnej legitímácie nezaoberal, nezakladá dôvod pre aplikáciu ust. § 257 C. s. p. Pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré skončilo bez toho, aby sa súd zaoberal meritom veci, je podstatný výsledok konania, nie presvedčenie tej - ktorej strany konania o jej úspechu v konaní, ak by sa súd zaoberal vecou samou. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca ako „pán sporu“ zodpovedá za výsledok konania už pri podaní samotnej žaloby a výsledok sporu nemožno brať na zodpovednosť protistrany a dovoľávať sa dôvodov hodných osobitného zreteľa automaticky v prípade žalobcovho neúspechu. Odvolací súd preto nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa s poukazom na žalobcami tvrdenú nutnosť podať žalobu na ochranu ich práva ako právnych nástupcov po poručiťke, navyše keď sami v odvolaní uviedli, že počas sporu očakávali uzavretie mimosúdnej dohody so žalovaným.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a závery odvolací súd, nepovažujúc odvolanie žalobcov za dôvodné, rozsudok okresného súdu čo do napadnutého výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

18. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, preto mu súd podľa § 255 ods. 1 C. s. p. voči neúspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania, a to v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)